

100
100

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ७१२४ (८८३)

ग्रंथ नाम महात्मा रामोकरिता

विषय " विवेकी बरवर " मंगल.

४

३

वि. का. राजवाडे.

सवाई माधवराव यांजकारितां

लिहिलेकी बखर

(छापलेली, खंड ४ था)

२५ व १२२

श्रीगजाननप्रसन्न.

श्रीमंतमहाराजराजंश्री रावसाहेब
पंतप्रधानमुकामशहरपुणेस्वामीचेशेवेसीं.

विनंतिशेवकगंगाधरगणेशषजगन्नाथगणेशदिमंतसरदे-
शामुखसरकारविज्ञापनाऐसिजे श्रीशिवाजीमहाराजया-
णीं महाराष्टराज्याचे वृद्धि विषयीं भ्रमसाहासक स्तुति वृद्धि
कशी केली ती विचारें कस्तु तुम्ही कृपण होऊन
आज्ञा केली आशीया समाहारजी राज्यानाथन केव्यावृत्त
येणें प्रमाणें माळोजी पाटील मोसले मौजे हिंगणी ऊलगांव
वगैरे प्रांत पुणे येथून वेळ कास जाऊन राहिले ते भवानी
प्रसन्न जाहली त्याचि पोरी साहाराजेसाके त्याणीं दोलताबा
दचे बादशाहा कडे जाऊन शेनावज्जिर करील होले. पादशाई
ची मुलें लहान त्यां सवर्त मानें मसलती समाडी वरवसोन दर
बार करील राववगैरे मनसफदार मात वरखाळीं उमेरा-
हून म लत्यां सशिवाजी राजे मसलती सबसूत गाळे

जाधवराव याणीं आणविली ~~विषय~~ त्या फौजे-
चापेंच पडला तेव्हां शाहाजी राजे याणीं पादशाहीचीं मुलें घे
ऊन कोंकणांत माहुली किल्यावर गेले तेथें फौजने रुन वीठा घा

तला ते समईरात्री समोरचे मासून आपण व बायको घेऊन
 गेले पाठीवर जाधवराव व फौज लागली तेहांबायको सटाक
 न बायको जिजाऊ जाधवराव याची लेंक त्याणीं राऊत देऊ
 न शिवनेरी किला शाहजीराजे यांजकडे होता तेथें पांच
 विली लीगरोदर होवी तीणि पुत्रजा हा हातीं वर लुझे नांव
 ठेविले. ^{असे} असे बोलुन नवस कित्यावरी सिवाई भवानी सके-
 ला पुढे कांहीं दिवसीं पुत्रजा हा नांव शिवाजी ठेविलें.
 शाहजीराजे विजापुरास जाऊन तेथें आहांगिरमनसब
 मेळऊन कनटिकांत जाऊन चंदी चंदावर घेऊन तीं सं-
 स्थानें आपलीं करोन तेथें दुसरी बायको लुकाऊ लिचे पुत्रा-
 चें नांव वेंकाजी राज ठेविलें शाहजीराजे मोंगलाई लच होते
 त्यास मोंगलानें हिंदु धर्माचा उधेद करून म्हेणें छमेय करावें.
 या दुर्बलीस प्रवर्तला तें देवास न साहावें येवनाचें पारिपत्य
 करून हिंदु धर्म स्थापावा याजकरिलां शिवाजी महाराज या-
 जवर श्रीची कृपा होऊन साल वर्षाचें वय लहान तेहांपासून
 मोठीं मोठीं अमानुषी कर्मे करून राज्य अक्र मिलें म्हेणें छ-
 दि शत्रु पादाक्रांत करून धर्मक्षेत्रादि महास्थानें
 पूजा ब्राह्मणापासून ब्रह्मकर्मयोगादि

कस्तून श्रीरामेश्वरापासून गोदातीर पर्यंत धर्मस्थापना केली
 सयाद्री पर्वतावर कीले व समुद्रातील बेटे व जंजीरे बांधून व
 फौज व पागा व इशाम चाकर ठेऊन राज्य वृद्धि केली मोठे मोठे
 वलाढय विजापुराहून चालून आले त्यांची पारिपत्ये करून
 महाराष्ट्र राज्याची अग्नि वृद्धि पावून निर्वैरे केले त्याका-
 ळीं चिंचाल आणि ते कीं सर्व शत्रु पराभव जाहाले आपल्या
 जवळ द्रव्य संग्रह व मुलुख व कीले कोट व पागा व फौज व
 हात्ती व सरकार कून व सरदार पराक्रमी राज्य संरक्षण करणा-
 र असे आहेल या उपरी आपण सिंहासनाधिपत्य करल्य
 करावे हासंकल्प करून त्याकीस वर्षीचे वय झाले नंतर की-
 ले रायगडावरी शालीवाहनाचे पंधराशें पंच्याणव नंदुन
 नामसंवत्सरीं ज्येष्ठ शुद्ध त्रयोदशीस यथाशास्त्रोक्त सर्वां
 समोर थोर थोर सिद्ध ब्राह्मण आणोन राज्याभिषेक करून
 सिंहासनाधिप होले झाले आष्टप्रधान जेज्य्या पदास
 योग्य आणि स्वामी शेवेचा कार्य कारणे ले
 पाहून योजिले ४ सिंहासनावरून जाहल्यावर सालवर्षे पर्यंत
 ल धर्मरितीने राज्य पालण करील जाले. माहाराजांस दोघे
 पुत्र वडील श्रीमंत महाराज संभाजी राजे महाराजावर रागे

होऊन कीले पन्हालीयास गेले आकटे राजाराम साहेब जवडहाले
 याजवर महाराजांस व्येथा होऊन अत्यावस्थ झाले ले समई
 सर्व कारकू नानि विचार केला की संभाजी राजे ऊग्र आहेत
 राजाराम शांत स्वरूप यास राज्यास नींबसऊन राज्य करा
 वें असा सिद्धांत करून महाराजांस व्येथा जाव्याची बालमी
 संभाजी राजे यांस न केले असा बंदोबस्त केला असता त्या
 स वर्तमान ककलांच निघोन रायगडास आले त्यास शके
 रौद्र नाम संवत्स सं येत्र शुद्ध पौर्णिमेस दोस प्रहरी केलास वा
 स माहाराजांनी केला. सरकारकून यापि विच्यार केला हो
 ला तो संभाजी राजे यांस ककला लेहां सरकारकूनानि पारि
 पत्ये करून राज्य करीव हा ले त्या समई औरंगजेब पालशा
 हा दक्षिणेस होले विजापुर करवगेरे पादशाहा आदि क्रमि
 ल्यानंतर संभाजी माहाराज यांस धरून न्यावे या प्रयत्नां
 ल होले उपाय नचाळे ले समई कबजी कन्योज्या ब्राह्मण
 मालवर होला त्यापें धरावयाची मसकल कबुल करून मा-
 हा राजा जवड आला त्यांस वसि कर्ण करून माहाराजां
 समी हिल केले आणि सर्व कारभार कबजी चकरा (का) काग
 ले संभाजी राजे यापि राजाराम यास पन्हाळ्यास नेऊन

संभाजी राजे स्वारीस फिरुं लागले ते समई कबजीनें पाले
 शाई फौज आणविली त्या फौजेवर संभाजी राजे चालुन
 गेले आणि लढाई झाली युद्धप्रसंग होता आणि मोडिले
 तेहां राजे कोकणांत गेले मागे फौजा लागल्या संभाजी माह
 राज व त्यांचे पुत्र श्रीमंत शाह राजे यांस संगमेश्वरीहून
 औरंगजबपालशाहा लुकापुरास होले यांज जवळ नेले आ
 सलां मुजरान केला संभाजी राजे खुब सुख फारच होले
 त्यांस बाटवावे असें मनांत आणिलें आणि त्यास बाटवावे
 असें सांगून पाठविले तेहां संभाजी राजे आणि सांगून
 पाठविले लुमची बंदी बेगम आहे ती घाल तर बाटलो त्यास
 त्या रागा निमित्त संभाजी राजे यांचा शिरच्छेद करावया
 चा हुकूम केला हे वलमान बेगमस कळतांच अर्ज कराव
 यासि गेली ती शिरच्छेद केला त्याजवर बेगमस दादला
 करावया विषयीं विचारलें ते समई बोलली कीं संभाजी
 नें मजला बायको करतों असें म्हटल्यास्तव आपल्यास
 भ्रलक्षि करणें नाहिं म्हणोन तरीच राहिली शाह राजे बाद
 शाई लष्करांत होले इकडे रामराजे राज्य करीत होले त्या
 स संभाजी राजे मारिल्यावर औरंगजबपालशाहा

गड किल्याचा बंदोबस्त करीत चा-
 लीले ते समई रामराजे व त्याच्या स्त्रिया लाराबाई वगैरे
 राजसबाई पन्हाका किल्यावर सरकारकून सुध्यां होती
 त्यास पन्हाका किला मोरचेलाऊन घेतला यास्तव पन्हा
 क्याहन रायगडस गेली तेथून चंदीस कनटिकांल स्त्रि
 या सरकार सुध्यां निघोन गेल्या हे वर्तमान पातशाहास
 कळतांच असदखान वजीर याचे पुत्रे शुलापुकारखान
 यास फौजे सुध्यां चंदीस पाठविल्यापि चंदीस जाऊन
 वेढा घालता ते समई संताजी घोरपडे फौजे सुध्यां बोहर
 राहन मोंगलाबि सुध्या करीत मरंतु मोंगला पुढे ~~होत~~
 उपाय नाही चंदीही जेर होत चाली त्या समयांत संता
 जी घोरपडे याणि महा प्रेने कस्त लजवी जी रामराजे
 यांस काढून वेरुकारास पोचविले तेथून पन्हाक्यास आले
 बायकोस गणोजी शिरके मागे मोंगलाई चाकर याणी
 आपल्या बहिणी राजे याच्या स्त्रिया असें मानून शुलपु
 कारखान यास सांगून पन्हाक्यास पोचविल्या सरका
 रकून चंदीस मागे राहिले ते सांपडले त्यापि पैकादंडेक
 न सुटून आले त्यादिवसा पासून संताजी घोरपडे यास

हिंदुराई व सेनापति पद दिलें राजाराम राज्य करील होते
 ले वेचेस संताजी घोरपडेही होते ले समई बोली लेकीं
 मी हालीं म्हणून राज्य वांचलें त्यास सेवधर्म करून दाख
 विला लो माहाराजांचे चित्तान्न होलाच परंतु त्याणीं सम
 क्षबोलून दाखविलें लेहां माहाराजांचे चित्तान्न विषम
 नाटलें ले संताजी घोरपडे यांसी समजलें लेहां लेथें
 चाकरी करून राहाणें वाईट असें समजून घोरपडेया
 जयव चाकीस पुन्नास राजारामाज उरलां उदनाचा
 लुळे ले समई फौज सरकारची सारी राहिली पंचवी
 स राउलानिशी जाली ले त्यास घोरपडेयांचा शिलेदार
 म्हसवडकर जीवे मारिला होता त्याचे धरीं अकस्मात्त
 गेले त्यास उमजलें न्हले परंतु त्या शिलेदार याचे वा
 अकोस नांव कळलांच धरून भोजनास चांगले
 करून घाललें आणि वाटेल मारे करी घालोन आपल्या
 दादल्याचा सूड घेऊन मारिलें त्याजवर सेनापति पद
 धमजिनी जाधवराव यास दिलें रामराजे पन्हाक्या कि -
 ल्यावर राज्य करील होते यास औरंगज्यब पालशाहाचे
 वडील पुत्र दिलीस होते वधाकटे पुत्र आजमशाहा जवळ

होले त्यास ओरंगजेब दक्षिणें सवारले तेहां अजमशाहा
 बाहादुरशाहा वर चढाई करून दिली स चालीले राजाराम
 गड किल्याचा बंदी बस कराय विद्वां आले होते ते सिं-
 हगडास कैलासवासी जाकी पांच साल वर्षे राज्य केले
 त्याचे मागे त्याची स्त्री लारावाई सरकारकून स हवत
 मान राज्य करीत होती शाह राजे यांस अजमशाहानी
 बराबर नेले त्यास अजमशाहास सुले फुकारवानानी
 सद्दुा दिला की राज्य से लले जाईल बाज करिलां शाह
 राजे आपले म्हणोन निरापयावा असें सांगिले व
 वेगमही माहाराज्यावर कृपा करील होती ते सप्रई मा
 हाराजांस आदर व म्हणोन मान करून भाव व्याहन निरोप
 दिला अजमशाहा मजलदर मजलदिली स चालिले ओ
 रंगजेब दक्षिणें स आसलां त्यास वळ अमीर उमराव व
 लोफरवाना अजमशाहा बरोबर
 होतीच व बाहादुरशाहा दिलीचे लकावर वरून पाद
 शाहांत करूं लागले लिकडे अमीर उमराव व थोर थोर
 होते ते त्यास सामील जाते सात आठ रीं लोफांची लया
 री केली व फौज जंमा करून दिली वाडेर निघोन

आले त्यास बाहादुरशाहा औरंगजेबपालशाहाचावडी लपुत्र
 पालाशाईस लो योग्यव जमीयत स्वजीना स्वाधीन त्याचे
 लागले दिली त्याणीं क्रमिली अजमशाहाबरोबर फौज
 भारी होली लढाई मालबर होऊन वार पडला तेव्हां अज
 मशाहाबराबरचे अमीर उमरराय बाहादुरशाहास जा
 ऊन गेरले श्रीमंत शाहू माहाराज मालवणाहून दरम-
 जल खान दे शाल आले तेथे त्रिमणुजी दामोदर व
 परसोजी भोंसले गेरले त्याचे विचारें मरल लकस्त
 फौज जमा करील करील मंगालि रास आले तेथे
 गाठ पंधरा दिवस मुकाम करून गा उलस्तन पुढे
 आले फौज रोजचे रोज नवी वेचीत दरमजल आले
 हे वर्तमान लाराबाईस समजले तेव्हां त्याणीं बातमी द
 र पाठऊन बातमी आणिली त्यास शाहू राजे याचे
 डाईस केंस जोगी गोसावी लोलया आहे असें राज्य
 लीभाचे अर्थे बोलोन थनाजी साधवराव यासी चाकी
 स पन्नास हजार फौजेन शाही शाहू राजे याजवर पाठ
 विले तेही दरमजल त्रिभातिरीं खेडोस आले तेथे शा
 हू माहाराज याची व साधवराव याची गांठ पडोन युद्ध

प्रसंग पडला। जाधव यास मोडिले लेहां की लीकांची राज
 कारणे मागोन माहाराजां सभे टले जाधव राव ही द्योड्या
 वरून उलसून कुरजु स करोन रुजु जाहाले माहारा
 जा दरमजल दहि गावांस येऊन चंदन वदन किल्याचे
 राजकारण कसून किले सरकिले समई परशाराम
 पंत याणी सात्वारचा किला बळकाविला सात्वारियावर
 शेरवमिरा होले त्याणी परशाराम पंतान किलेक गोष्टी
 माहाराजास भेदावयाच्या सांगे लल्य असतां त्याचे
 विचारानन आले शेरवमिराज वळ पांचशें मापूस होते
 परशाराम पंत ~~या~~ या जन्म करील लेवे की धरिले लेहां कि-
 ल्यावर गडबड होऊन सरवारी चकमकुं लागल्या त्या चंदन
 वदनाहून पाहतांच माहाराजांनीं स्वारी कसून किल्यावर
 गेले किला हस्तगत जाहाल्यावर परशाराम पंत याचे डोके
 काठील होते लेवर्तमान रवं डोबा काकयासीं कळतांच
 धाऊन जाऊन सक रद बदली कैली आणि वांचविले ले
 समई पायांत वेडी घालली त्याजवर कृष्ण राव रवाटा वकर
 मोंगलाई मनसफदार होले ले फौज सुध्यां सात्वारियास
 चालून आले आसतां महाराज फौज सुध्यां त्यावर गेले

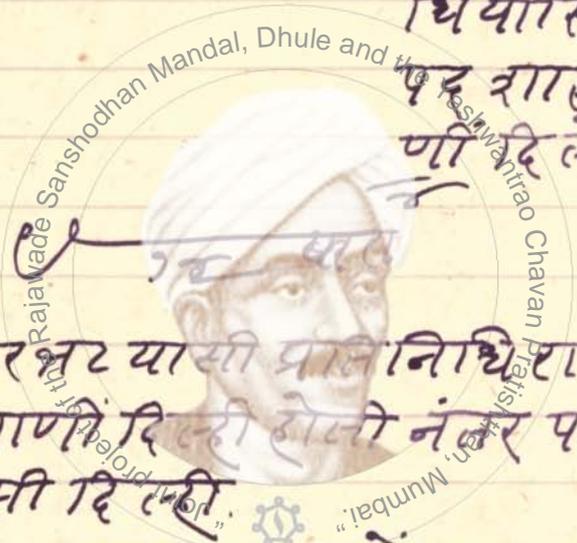
लुटाई होऊन गेली ते वेळेस परशारामपंत याणीं आपले पुत्र श्रीप-
 तराव याणीं जीवोत्पाकडे न पाहतां सफ जेगीची लुटाई कसून
 कृष्णराव स्वयंकर यासी मोडून दस्तकेला संध्याकाळीं
 महाराज सात्तारियास येता परशारामपंताची बेडी लोडून
 परमकृपावंत महाराज जाडाले बाका जीपंतना नाव थना-
 जी जाधवराव यां आपली बावलीचा राजगार करीत होले
 जाधवराव याच व नाना याच पंच पड्डा याजमुळे आगे
 धर महाराजां रोजाऊन जे रत्न महाराज सात्तायास रा-
 के १८३३ संवत्सरीं दाखल जाऊन राज्याची बंदी बस्तकसून
 सरकारकूनांस पदचीं वस्त्रे बहुतमाने यथायोग्यतेनें स्त-
 लपसील वारवेणें प्रमाणें

अष्टप्रधान

१ सेनापति थनाजी जाधवराव	१ सेनापति बाका जीपंतनाव
१ प्रधानपद बहिरोपंत पिंगळे	यासी
१ अमात्य बाबुराव यासी	१ सदाशिवपंताकडे सिं
१ सुरनिशी नारो शंकर	हिगडवपुरंदर वपुणे
१ मंत्री नारो राम शेणवी	सुभाव साहोत्राकुल
१ सुमंत जानंदराव	दिल्हा

१ न्यायाधीश होना जो अनंत १ पंत प्रधान याजकोडे
 १ पंडीतराई सुद्धल भटजी राजमाची वंगैरे किले
 १ परशारामपंत प्रालिनि
 धियासि पूर्वविल प्रो.

पद शाहू महाराज या-
 णी दिले

गंगाधर भट यासी प्रालिनिधि राजाराम
 साहेब याणी दिल्ली होली नंबर परशाराम
 पंत यासी दिली

तारा बाईचा वसवसा याजमुळे महाराजास पंगलीस
 घेऊन भोज्यन करावयाचा मराठे अनुमान करील
 परंतु परसोजी भोंसले म्हणू लागले कीं संभाजी महा
 राज्याचे पुत्र व उताऱ्हीं येका जागा भोज्यन करिली ले
 हां परसोजी भोंसले व धनाजी जाधवराव वंगैरे मरा
 ठे मिळोन महाराज येके पंगलीस भोज्यन करूं लाग
 ले लेहां परसोजी भोंसले यांजवर कपा कस्तून सेना

साहेब सुभा हे पद नूनन उपस्थित करून वस्त्रे बहुमा
 न प्रसाद पुक्त देऊन पदहि दिलें ते समई सिधोजी
 उजर याजबळ सुवर्ण दुर्गास कानोजी आंगरे चाक
 र होले सिधोजी उजर राजाराम साहेब यांचे बरो
 बर चंदीस गेले होले कानोजी आंगरे याणीं महुमी
 नें सुवर्ण दुर्ग बंधाऊन लेथून विजयदुर्ग वगेरे किले
 घेतले ते समई राजाराम साहेबीं खर खेलीचे पद दि
 ले त्याउपर लेथून येऊन कुळाबा रवांदेरी सागरगड
 घेतले ताराबाईचा व गाईमहाराजाचा पंच होला
 याजमूळें कानोजी आंगरे याणीं महाराज साह
 राजे यांच्या राज्यांतली किले लोहागड राजमा
 ची व दुर्ग लिकोना व धनगड हे किले घेतले व लो
 होगडाहून बहिरोपंत पिंगळे यासी आंगरे याणीं
 धरून नेले याउपरी कानोजी आंगरे सात्ताया पावेलो
 येतो महाराजा याजबळ द्रव्याचें बळ नाही कानोजी आं
 गरे याणीं दरयांत बंडावेकसून खजिना मेळविला व
 जालीने मर्द लेहो महाराजांस विचार पडला कीं बहि
 रोपंतास धरून नेलें राज्याचा बंदोबस्त जाहाला पाहि

जे पिंगने ना कर्ले ते समई परशराम पंतास लुम्ही कस्तून
राज्याचा बंदोबस्त कर्णे किले आंगरे याणीं घेतले त्याचे
पारिपत्य कस्तून किले घेणे म्हणोन अस्ताकेली त्यास परशरा
मपंत याणीं विनंति केली कीं बाळाजी विश्वनाथ याज
कडे फौजेचे बळण आहे त्यास पेशवाईची वस्त्रे घावी
ते बंदोबस्त करील तेहां खंडो बळण चिटणीस यांस
ही महाराजाची विचार पुस्तन बाळाजीपंत नाना
यासी आस्ताकेली त्याणीं मान्य केलें आणि तीन
च्यार हजार फौज जंम कस्तून दरमजल लोडोगडा खा
लीं गेले बाळाजीपंत नानाचा व आंगरे याचा काग
दो पत्रीं धरोबा होला आंगरे यासी पत्र लिहून पाठवि
लें आणि दरमजल कुळाबी यासी गेले सरखेल सा
मोरे येऊन भेटीचा समारंज जाहाला उपरांत खलबला
स बसून त्यास सांगितले कीं लुमचा आमचा भाऊपणा
पेशवाई लुमचे घरांत येत किले घेत आसाल तरी ल
सैच सांगावें शिके कयार वस्त्रे त्यास दारनविली व त्यास
विचार सांगितला कीं सरखेलीचें पद लाराबाई कडून
आहेच व इकडूनही करार कस्तून देवविलों महाराज्याचे

चाकर होऊन कपा संपादन घयावी त्याज वरून त्याणी
 मान्य करून राजमाची मात्र येऊन लोहगड व धनगड
 व लुंग ति कोना या कि त्याच्या चि त्या देऊन किले देव
 विले जंजीर कर हापशाच्या व आंगरे याचा कलह होता
 लो लह करून दिला व हिरोपंत शिंगे यासी धरून
 नेले होते त्यासी सोडऊन समागमे येऊन आले माहा
 राज्याचे लोक कि त्यावर मरा राज्याचे दरनि जाहाले
 कानोजी आंगरे यासी सरखलीचे पदक करार करून
 वस्त्रे शिके करार त्यास पाठविली व दमाजी थोराल हिंग
 णगांवकर पुंडावे करून होता त्यासी शंकाजी मल्हार
 सदैव सुभैशर यांचे दिवाण त्याजकडून फौजा नाना
 नी आपडन दमाजी थोराल याचे पारिपत्य करून त्या
 चा सरंजाम होता लो हुड्डुरालिकडे ठेविला नारो
 शंकर सचीव यासी रानी धरून नेले होते त्यास
 सोडविले ले समई नारो शंकर याची भाली श्री
 ये सुबाईनी किला पुरंधर व पुणे सुभा व जुन्नर
 सुभा स्वराज्याचा अमल सचीवाकडे होता लो
 नानाकडे दिला त्याकाळी दक्षिणेस प्रांत शाहाकडून

सदे व सुभेदार साहा सुभ्याचे होले त्याचे व फाराकशा-
 हा पालशाहा याचे चित्त सुद्ध नव्हते पालशाहावर
 स्वारीस सैख व सुभेदार जाऊ लागले ते सभई शाह
 महाराजां ~~क~~ ~~कु~~ जवळ कुठेस फौज मागिल्ली
 दुररोज पन्नास हजार रुपये द्याव्याचा करार केला
 तेव्हां महाराजांनी नानास जावयाची आज्ञा केली
 फौज व सरदार बरोबर दिले फौज सह वर्तमान
 सैख दुव याजत वळणेंले सैख मजल दर मजल
 दिली सजाऊन पालशाही फौजेस सरब देऊन नारो
 मशाहा पालशाहाथून त्याचे नेत्रास उपाय केला
 आणि त्याचे पुत्रास लत्कावर बसविला ते सभई
 पुणे सुजा व सुन्दर सुजा येथील मोंगलाई उम्मल
 दरोबस्त व लमाम मोंगलाई उम्मलाची चवथा
 ई व स्वराज्य व सरदेशमुखीचे माहारा
 जास करार करून पालशाही सूनदा घेऊन आले
 सदेवाकडून पन्नास हजार रुपये दुररोज पावत
 होले त्यापैकी निम्मे फौजेस खर्च करून बाकी

खजीना वाक्यून खाता ज्यास महाराज्यांचे दुर्निवास
 गेले महाराज परमकृपावंत जाले परगणे कडे रांजण
 गांव वंगेरे पंच महाल सरदेशमुखीचे वतन नानां
 सा दिलें. सईद दक्षिणेस येऊन रहा सुभे याचा सु
 भा करील होते यास कांही अेक दिवशीं पातशाहा
 नीं दिली परनात यासी दक्षिणेचा सुभा सांगून
 खाना केले सेदा जवळ फौज
 होते दिलि परवान याणी दिली हून निघाल्यावर
 फौज जमा करील करील जाते पातशाहाची
 सेदावर अवकृपा आणि दिली परवान याजवर
 कस्तन सेदासमो हून जस्त ना
 बुद केला आणि दक्षिणेचा सुभा करूं लागला व
 स्वदेशीं श्रैति एक पुंड पावेगार होते त्यांची पारि
 पत्ये नानानीं केलीं त्यास प्रथम जाधवराव याजक
 डे जाऊन बावलीचा सुभा कस्तन लेथून श्रीमंत
 शाहू महाराजाक हून सेनेला केले विले
 महाराजांची सेवा ऐकनि घेकस्तन मईव शाहणे मनुष्ये

राज्यांत नाना ऐसा लौकिक वाळकून महाराजांची
 कृपा संपादन प्रधान ^{पद} मिळविले जीवाविशेष श्रम करून
 शत्रू पराभवून महाराजांचे राज्याचा बंदोबस्त केला
 त्याजवर काही एक दिवशी नाना केलास वासी जाळे
 तेव्हां श्रीमंत राजश्री बाजीराव साहेब व चिमाजी आ
 प्पा साताज्यास महाराजांचे दर्शनाने गेले राव साहेब
 यांसी प्रधान पदाची वस्त्रे दिली व आप्पा साहेब यांसी
 दुमाजी थोराल्यांचा सरजाम सरकारांत होता त्या-
 ची वस्त्रे सरदारी सरजाम खुध्या देऊन वस्त्रे दिली
 साताज्याहून पुणीयासी आले राजश्री थनाजी जाधव
 राव यांचे पुत्र चंद्रसेन जाधवराव सेनापति यांजवर
 महाराजांची अवकृपा जाली याजमुळे ते मोगलाईलें
 नबाव किलीजरानान यांचे राज्यांत गेले तेव्हां खंडेरा
 व दाभाडे यांसी सेनापति व त्यांचे पुत्र त्रिंबकराव दा
 भाडे यांसी सेनाखासखेळ ही दोन पदे महाराजांनीं
 कृपा करून दिली त्याजवर किली एक दिवशी खंडे-
 राव दाभाडे वारले तेव्हां सेनापति त्रिंबकराव दाभा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com